

Dato: 4. februar 2011
J.nr.: 11/05407

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 173, alm. del. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Astrid Krag (SF).

Spørgsmål nr. 173:

"Vil ministeren redegøre for, hvor mange af de asylansøgere i Danmark, som var blevet meddelt, at de skulle udsendes til Grækenland, har befundet sig i DK over 6 måneder? I forlængelse bedes ministeren oplyse, hvorfor disse personer - hvis de har været i DK længere end 6 måneder. - ikke fik deres sager behandlet, idet der henvises til EMRK, artikel 19, § 4, der lyder: "Hvis overførslen ikke finder sted inden for fristen på seks måneder, påhviler ansvaret den medlemsstat, hvor asylansøgningen er indgivet. Denne tidsfrist kan forlænges til højst et år, hvis overførslen ikke kunne gennemføres på grund af fængsling af asylansøgeren, eller til højst 18 måneder, hvis asylansøgeren forsvinder."

Svar:

Frem til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 21. januar 2011 i sagen M.S.S. mod Grækenland og Belgien var der ca. 400 asylansøgere, der på baggrund af Menneskerettighedsdomstolens beslutning i henhold til regel 39 i Domstolens Procesreglement – indtil videre – havde fået udsat overførslen til Grækenland.

En nærmere redegørelse for, hvor lang tid de enkelte asylansøgere har afventet overførsel til Grækenland i medfør af Dublinforordningen vil indebære en yderst ressourcekrævende manuel gennemgang af alle sagerne.

Det kan generelt oplyses, at det fremgår af Dublinforordningens artikel 19, stk. 3, og artikel 20, stk. 1, litra d, at en overførsel/tilbageførsel i medfør af Dublinforordningen sker så snart det er fysisk muligt og senest seks måneder efter, at anmodningen om overtagelse/tilbagetagelse er accepteret eller efter, at der er truffet en afgørelse om klage eller indbringelse for en domstol, hvor dette har opsættende virkning.

Såfremt overførslen/tilbageførslen ikke finder sted inden for fristen på seks måneder, påhviler ansvaret for asylansøgningen, den medlemsstat, hvor asylansøgningen er indgivet, jf. Dublinforordningens artikel 19, stk. 4, og artikel 20, stk. 2. Fristen på seks måneder kan i visse tilfælde forlænges til højst 18 måneder.

Det kan endvidere oplyses, at EF-domstolen i sagen (C-19/08 Petrosian m.fl. dom af 29. januar 2009) vedrørende tilbageførsel fra Sverige til Frankrig, hvor der opstod spørgsmål om fortolkningen af Dublinforordningens artikel 20, stk. 1, litra d, har konkluderet, at såfremt en klage ifølge national ret gives opsættende virkning, begynder seks måneders fristen – som anført i Dublinforordningens artikel 19, stk. 3, og artikel 20, stk. 1, litra d – først at løbe fra det tidspunkt, hvor der er truffet en materiel afgørelse i sagen. EF-domstolens konklusion kan overføres på de sager, hvor Menneskerettighedsdomstolen – i henhold til Domstolens Procesreglement artikel 39 – har truffet beslutning om midlertidige foranstaltninger imod udsendelse fra Danmark til Grækenland. Fristen for overførsel efter Dublinforordningens artikel 19, stk. 3, og artikel 20, stk. 1, litra d, begynder således først at løbe fra datoen, hvor Menneskerettighedsdomstolen træffer afgørelse i den konkrete sag.

Med venlig hilsen

Birthe Rønn Hornbech